

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 25. října 1926, jímž byl odvolatel uznán vinným přečinem proti cti a vážnosti stavu.

D ů v o d y:

Odvolání nelze přiznati oprávnění. Obviněný, dopsav korespondenčním lístkem ze dne 4. května 1925 Léně L-ové, že byl sprostěn z jejího zastupování (jako zástupce chudých na své zakročení podle čl. XXXIII. uv. zák. k c. ř. s.), zároveň však nabídnuv se jí přes to k vedení sporu, jestliže mu pošle zálohou 1.500 Kč, nepochybně, jak uznala kárná rada, zlehčil čest a vážnost stavu, k němuž přináleží. Přisvědčiti jest kárné radě, že lístek obviněného s oním obsahem vyvolává dojem, že obviněný buď si vymohl klamným předstíráním sprostění z bezplatného zastupování, nebo že za peníze jest ochoten, by tak těžil z chudé strany, vésti spor i proti svému lepšímu přesvědčení. Popírati tento dojem nelze, neboť se takořka vnucuje a také Léna L-ová dojem ten měla, jak vidno z jejích podání po onom dopisu. Jest zřejmě pouhou výmluvou, i když koncipient obviněného Dr. Svatomír Z. to potvrzuje, že obviněný chtěl zmínkou o záloze Lény L-ovou odraditi od sporu. Pokud obviněný poukazuje na obtíže, jež měl s Lenou L-ovou následkem jejího ustavičného dopisování, a pokud tím chce vysvětliti smysl závadného lístku v ten rozum, že chtěl L-ovou odvrátiti od zbytečných sporů, bylo by snad lze tím vysvětliti, že se snažil zbaviti se jejího zastupování, nelze však tím vysvětliti nabídku zastupování za peníze. Zlehčení cti a vážnosti stavu, pokud se týče způsobilst svého jednání k tomu popírá obviněný neprávem. Pokud se obviněný hájí tím, že lístek byl napsán bez jeho vědomí a že jej podepsal, neznaje jeho obsahu, jest k tomu uvésti, že obviněný ani netvrdil, že by nebyl lístek podepsal, kdyby byl jeho obsah znal, a dále, že obviněným tvrzená nevědomost o obsahu lístku není prokázána, neboť Dr. Svatomír Z. ve své výpovědi nemohl vyloučiti, že obviněnému byl obsah lístku znám. Výrok kárné rady o vině jest tedy i po této stránce odůvodněn. Odvolání jest bezdůvodné a bylo o něm uznati, jak se stalo.

Čís. 23 dis.

Kárný zákon pro soudce ze dne 21. května 1868, čís. 46 ř. zák. ustanoví přesně hranice mezi služebním přečinem a nepřistojností. Jde o služební přečin (nikoliv pouhou nepřistojnost), je-li provinění soudce podle způsobu, stupně neb opakování a přitěžujících okolností takové, že nepřipouští, by byl soudce ponechán na dosavadním služebním místě nebo ve službě vůbec.

(Rozh. ze dne 16. února 1927, Ds II 6/26.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací nevyhověl stížnosti vrchního státního zastupitelství v Brně do usnesení kárného senátu mor. sl. vrchního zemského soudu v Brně ze dne 14. května 1926, pokud jím nebyl v tom, že obviněný a) po 10. září 1924 přijal od Františka K-a za sepsání kupní smlouvy sjednané ohledně hotelu »U radnice« v P. mezi Josefem a Antoní B-ými jako prodávateli a Františkem K-em jako kupitelem odměnu 800 Kč a b), že si dal slíbiti od Františka K-a z toho, oč bude ke stížnosti podané obviněným snížen převodní poplatek ze shora řečené koupě, shledán služební přečin, nýbrž bylo od kárného řízení proti obviněnému upuštěno a ponecháno přednostovi okresního soudu v Přerově, by potrestal obviněného pro ona jeho jednání jen jako pro služební nepřístojnost.

O d ů v o d n ě n í:

Stížnosti proti tomu, že ve shora uvedených činech obviněného nebyl shledán služební přečin, nýbrž jen nepřístojnost ve službě, nelze přiznati oprávnění. Kárný zákon pro soudce ze dne 21. května 1868, čís. 46 ř. zák. nestanoví přesně hranici mezi služebním přečinem a nepřístojností. Podle § 2 zákona jest porušení zákonem nebo přísahou soudci uložených povinností trestati buď pořádkovými nebo kárnými tresty podle toho, zda se porušení povinností jeví nepřístojností či vzhledem ke způsobu, stupni, opakování a přitěžujícím okolnostem služebním přečinem. Při úvaze, zda v tom kterém případě jde o nepřístojnost či o služební přečin, jest přihlížeti k ustanovení zákona o trestech. Kdežto na nepřístojnost stanoví se v § 3 jako trest napomenutí a důtka, jest trestem na služební přečin podle § 6 zákona přesazení na jiné služební místo nebo na dočasný odpočinek nebo propuštění ze služby. Z těchto trestů na služební přečin vyplývá, že jest na služební přečin uznati, jest-li provinění soudce podle způsobu, stupně neb opakování a přitěžujících okolností takové, že nepřipouští, by byl soudce ponechán na dosavadním služebním místě nebo ve službě vůbec. S tohoto hlediska zejména vzhledem k okolnostem, za nichž byly spáchány, nejeví se shora uvedené činy obviněného služebním přečinem, nýbrž toliko služební nepřístojností. Obviněný dopustil se toho, že sepsal trhovou smlouvu mezi manželí B-ými a Františkem K-em, že sepsal příslušnou knihovní žádost a že přijal za to odměnou od Františka K-a 800 Kč, dále, že se nabídl sepsati stížnost proti předepsanému z oné koupě převodnímu poplatku, vymínil si odměnu z toho, oč bude poplatek na jeho stížnost snížen. Obviněný jest však strýcem Antonie B-é, jež se svým manželem hotel »U radnice« Františku K-ovi prodala, bydlil u ní a, když, prodavši hotel, neměla býti z čeho živa, ji živil. Tímto rodinným vztahem jest vysvětleno, jak obviněný přišel k tomu, že dotyčná jednání předsevzal. Co se týče přijaté a vymínné odměny jest jednak prokázáno, že obviněný z 800 Kč, které mu František K. dal (obviněný tvrdí, že dostal jen 500 Kč), odevzdal 500 Kč Antonii B-é, a tvrdí obviněný a toto jeho tvrzení nebylo vyvráceno, že, co si vymínil za sepsání stížnosti proti výměru o převod-

ním poplatku, mělo připadnouti manželům B-ým, kteří, jak uvedeno, neměli zaměstnání a které on živil. Nevyšlo na jevo, že jednání, jichž se obviněný dopustil, vešla v širší známost a že vyvolala nepříznivý úsudek o obviněném jako soudci a nedůvěru k soudcovskému stavu. Za těchto okolností nelze činy obviněného, i když jsou to činy, jež u soudce zajisté nelze schváliti a, ježto mohly otrásti vážností a důvěrou ke stavu soudcovskému, pokárání hodné, kvalifikovati jako služební přečin, neboť nedosáhly stupně a nestaly se za okolností, jež by ospravedlňovaly některý z trestů na služební přečin, a správně kárný senát shledal v nich jen služební nepřistojnost, zasluhující pokárání podle § 3 zák. ze dne 21. května 1868, čís. 46 ř. zák.

Čís. 24 dis.

Pokud jde o porušení cti a vážnosti stavu, oznamuje-li advokát plakáty, že udílí bezplatné právní porady pro členy určité politické strany.

(Rozh. ze dne 16. února 1927, Ds II 10/26.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání stížnosti, správně odvolání obviněného proti nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 29. května 1926, jímž byl odvolatel uznán vinným přečinem proti cti a vážnosti stavu.

D ů v o d y:

Stížnosti, správně (§ 46 adv. kárn. řádu) odvolání obviněného nelze přiznati oprávnění. Co se týče stanoviska kárné rady v napadeném nálezu, že používání plakátu za účelem upozornění na sebe jest reklamou u advokátů, pokud se týče kandidátů advokacie nesnášející se se ctí a vážností stavu a že advokát (kandidát advokacie), jenž použije takové reklamy, dopouští se kárného přečinu, není toto stanovisko odvoláním napadeno. Obviněný má jen za to, že se kárného přečinu v onom směru nedopustil a že byl neprávem pro kárný přečin odsouzen, protože plakát shledaný jako závadný a znějící: JUDr. Frant. Ř. udílí bezplatně právní porady pro členy strany x v pondělí od 3—5 hod. odpo. v M. (vedle katolického domu) byl vyvěšen toliko uvnitř domu Raiffeisenky strany x a sloužil pouze k upozornění členů této strany, tudíž reklamou pro širší veřejnost nebyl a mimo to že neměl úmyslu použití plakátu jako reklamy pro sebe. Leč tato jeho obrana neobstojí. Jak bylo na základě vlastního doznání obviněného zjištěno, nejde jen o reklamu plakátem, nýbrž i o tabulku venku na domě vyvěšenou, a mimo to i plakát uvnitř domu a pouze za účelem upozornění členů strany x vyvěšený jest nepřipustnou reklamou a jest vedlejší, že se reklama vztahovala pouze na menší kruh obecnstva, totiž na příslušníky strany x přicházející do domu Raiffeisenky. Co se týče úmyslu, jest zjištěno a obviněný nepopírá, že dal vyvěsiti, pokud se týče že svolil k vyvěšení reklamních tabulek onoho doslovu, to však stačí, by mu toto závadné jednání bylo přičteno za vinu.